

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: Z. Ů., nar. X, státní příslušnost X
zastoupen Ondřejem Šimánkem, advokátem
sídlem Masarykova 186, Milevsko

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2023, č. j. OAM-76/ZA-ZA11-ZA19-2023,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Příběh žalobce dle žalovaného nesvědčí o tom, že by žalobce byl v zemi původu pronásledován nebo mu hrozilo pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu či vážná újma ve smyslu § 14a zákona o azylu.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítl, že v lednu 2023 odešel z Turecka, neboť je hledaný za svoji účast v protivládních demonstracích, které organizovala strana HDP, jejíž není členem, ale volí ji a podporuje ji od svých osmnácti let. Turecko opustil, neboť dostal předvolání na policii právě kvůli účasti na demonstracích. Zdůraznil, že byl běžným demonstrantem, šel v průvodu, mával vlajkami a nesl transparent na podporu Kurdů. Při demonstracích byli občas napadeni policií, několikrát dostal ránu obuškem, na chování policie si nestěžoval. Ostatní účastníci demonstrací byli také předvoláváni, bylo proti nim následně zahájeno trestní stíhání. Má obavy, že by mohl být stíhán za svůj politický názor. Členem HDP být nechtěl, ale ví, že bývají uvěznováni členové i sympatizanti HDP. Nemá žádné doklady, kterými by doložil své tvrzení.
3. Napadené rozhodnutí je zcela formální, správní orgány blíže nezkoumaly nebezpečí, které mu hrozí. Jejich závěry neodpovídají současné realitě Turecka. Zdůraznil souvislost svých obav se svou kurdskou národností a sympatiemi k HDP. Odkázal na skutečnosti po pokusu o státní převrat v roce 2016.
4. Podle žalobce neposoudily správní orgány dostatečně možnost udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Nelze podle něj akceptovat tvrzení, že nevykonával žádnou činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí s tím, že námitky žalobce jsou pouze v rovině obecného nesouhlasu. Uvedl, že pro své rozhodnutí si opatřil dostatek podkladů, zjistil skutečný stav věci a případ posoudil ve všech jeho souvislostech. Zdůraznil, že příslušnost k etnické menšině přináší řadu výzev v každé zemi, ale ani diskriminace Kurdů není bez dalšího důvodem pro udělení mezinárodní ochrany, tj. nesnáze Kurdů nedosahují bez dalšího požadované intenzity. Navrhl proto zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná. Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
7. Žaloba není důvodná.
8. Z poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu vyplývá, že žalobce je kurdské národnosti, je rozvedený a má čtyři děti, které se nachází v Turecku s matkou, nebyl členem žádné politické strany ani skupiny, ale sympatizuje s HDP a chodí ji volit při volbách. Z Turecka vycestoval kamionem a ze Slovenska pěšky došel až do ČR. Cestovní doklad s sebou nemá, v EU byl v roce 2022 dva dny pracovně v Polsku. Je zdravý. Při pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že žil v Istanbulu, chtěl do Evropy bez preference cílové země. K politickým aktivitám uvedl, že se účastnil různých demonstrací na podporu strany HDP, jejímž je sympatizantem, dále uvedl, že je hledaný, což ví z toho,

že mu přišel domů dopis, že má navštívit policejní stanici, z jakého důvodu neví, ale myslí si, že to má spojitost s podporou strany HDP. Dopis doložit nemůže, řekla mu o něm bývalá žena, nikdy ho sám neviděl. Po informaci od bývalé manželky se rozhodl opustit zemi, takže neví, co po něm chtěli. Myslí si, že bývalá manželka dopis, který přišel před dvěma měsíci před pohovorem, už vyhodila. Co se týče účasti na demonstracích, byl běžným účastníkem, mával vlajkami, šel v průvodu. Začal na ně chodit už v 18 letech v různé frekvenci, vždy pouze v Istanbulu. Demonstrací se účastnil nespočet lidí. Žalobce má za to, že ho policie poznala na kamerách, když byli před vládními budovami. Uvedl, že byl několikrát zbit obušky, nikdy nebyl zraněný, jen potlučený. Na státní orgány se nikdy neobrátil, protože by to nemělo význam. Členem HDP se nestal i z důvodu ochrany rodiny. Pokud by byl nyní v Turecku, asi by byl ve vězení, neboť členové HDP jsou zavíráni, aniž by něco provedli. Ve vlasti nikdy stíhán nebyl, kromě demonstrací neměl problémy s policií.

9. Krajský soud předesílá, že žadatele o mezinárodní ochranu stíhá břemeno tvrzení. Je především na něm, aby v rámci pohovoru věrohodně tvrdil a v rámci svých možností prokázal skutečnosti, které mohou mít relevanci z hlediska některé z forem mezinárodní ochrany. Žalovaný mu k tomu zejména musí vytvořit prostor vhodně kladenými otázkami během pohovoru. Pokud žadatel o mezinárodní ochranu uvádí relevantní skutečnosti, je pak na žalovaném, aby si shromáždil dostatečné množství aktuálních a přesných informací o zemi původu žadatele a jeho tvrzení s těmito informacemi konfrontoval při posuzování, zda dotyčnému v zemi původu hrozí pronásledování nebo vážná újma.
10. Úkolem žalovaného bylo především opatřit takové informace o zemi původu, z nichž bude možné posoudit, zda osobám, které jsou kurdské národnosti, hrozí v současné době v Turecku pronásledování nebo vážná újma. Této povinnosti žalovaný dle krajského soudu dostál.
11. Žalovaný krom azylového příběhu žalobce vycházel z informací o zemi původu, a to konkrétně z Informace OAMP ze dne 8. 7. 2022 – „*Bezpečnost a politická situace v zemi*“, stav k červenci 2022, dále z Informace OAMP ze dne 15. 11. 2022 – „*Lidově demokratická strana (HDP)*“, a ze zprávy Mezinárodní organizace pro migraci z července 2022 – „*Přehled údajů o zemi za rok 2022 – Turecko*“.
12. Ve vztahu k neudělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu je podstatné, zda byl žalobce ve vlasti pronásledován za uplatňování politických práv a svobod.
13. Podle názoru zdejšího soudu žalobce pronásledování za uplatňování politických práv a svobod neprokázal. Soud akceptuje, že k unesení důkazního břemena postačuje dostatečně určité a konkrétní tvrzení žalobce, nicméně z provedeného dokazování před správními orgány nevyplýval dostatek indicií k tomu, aby soud mohl přijmout závěr o pronásledování žalobce. Soud zdůrazňuje, že strana HDP se standardně účastní tureckého politického života a je součástí tureckého parlamentu. Zároveň soud nezpochybňuje, že zejména v době pokusu o převrat v roce 2016 docházelo ke zvýšenému pronásledování určitých skupin osob, nicméně žalobce není členem HDP, natož aktivním členem. Nejvyšší správní soud totiž i v souvislostech státního převratu v Turecku v roce 2016 zdůraznil, že azylově významné jsou typicky až obavy (např. z pronásledování) *politicky aktivních členů* kurdské menšiny či *účastníků pokusu o převrat z roku 2016* (srov. usnesení ze dne 14. 12. 2022, č. j. 2 Azs 48/2022 – 35, bod 12, a judikaturu tam citovanou, případně usnesení ze dne 16. 2. 2023, č. j. 7 Azs 314/2022 – 33; k problémům politicky aktivních Kurdů např. rozsudek ze dne 27. 10. 2020, č. j. 10 Azs 235/2020 – 35, body 13-14, či ze dne 26. 2. 2020, č. j. 10 Azs 278/2019 – 57, body

36 – 38). Samotná účast na demonstracích, byť s částečně negativními konsekvencemi v podobě fyzické újmy, není z pohledu soudu dostatečně silný důvod pro udělení mezinárodní ochrany. Zároveň z obsahu správního spisu neplyne, že by byl žalobce na policii skutečně předvolán v souvislosti s účastí na demonstracích na podporu HDP, v tomto směru se jedná o spekulaci žalobce.

14. Další otázkou je, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, dle kterého se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
15. Pronásledování z uvedeného důvodu nicméně žalobce konkrétně netvrdil, a proto se soud touto otázkou zabýval, toliko obecně. V kontextu tohoto ustanovení je rozhodující, zda jednání státní správy vůči žalobci z důvodu jeho kurdské národnosti naplňovalo podmínky citovaného ustanovení a zda žalobci může s přiměřenou pravděpodobností v budoucnosti hrozit pronásledování z téhož důvodu, případně zda by žalobci hrozil trest z důvodu jeho kurdské národnosti po návratu do vlasti. Naplnění těchto okolností soud neshledal.
16. Správní soudy setrvale zastávají názor, že z informací o Turecku, se kterými žalovaný pracuje, plyne, že samotná kurdská etnicita bez dalšího není důvodem pro udělení azylu. Nelze totiž tvrdit, že by každý Kurd čelil po návratu do Turecka pronásledování (shodně viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2019 č. j. 2 Azs 75/2019–46, ze dne 8. 4. 2021 č. j. 1 Azs 13/2021–25, ze dne 3. 3. 2022 č. j. 9 Azs 228/2021–26, nebo ze dne 14. 6. 2022, č. j. 6 Azs 118/2022–20). Nejvyšší správní soud ve své judikatuře dlouhodobě uznává, že Kurdové v Turecku čelí nesnázím. Ty ale bez dalšího nedosahují intenzity pronásledování podle § 12 nebo vážné újmy podle § 14a odst. 2 zákona o azylu. K pronásledování politicky aktivních členů kurdské menšiny viz výše.
17. Pokud jde o podklady pro vydání rozhodnutí, považuje je soud v nyní projednávané věci v kontextu azylového příběhu žalobce za zcela dostačující.
18. Pokud jde o udělení doplňkové ochrany žalobce dle § 14a zákona o azylu, brojil žalobce pouze proti nedostatečnému posouzení možnosti udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu.
19. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
20. Podle § 14a odst. 2 zákona o azylu za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) smrti nebo poprava, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.
21. Jakékoliv obavy v souvislosti s mezinárodním nebo vnitřním ozbrojeným konfliktem však žalobce žádným způsobem ani ve správním řízení ani v řízení před soudem neuvedl.

Soud proto námitku nedostatečného posouzení možnosti udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu neshledal jako důvodnou.

V. Závěr a náklady řízení

22. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
23. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno, 29. listopadu 2023

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce